

M'OPOSO A QUE JORDI SÁNCHEZ SIGUI PRESIDENT DE LA GENERALITAT

Fins avui mai no havia fet res d'especial en relació a la designació d'un President de la "Generalitat de la Comunidad Autónoma de Cataluña". M'havia limitat a abstenir-me durant més de 20 anys, i a anar a votar alguna de les "candidatures independentistes" en les darreres ocasions. Ara, com que proposo un canvi radical d'orientació aplicant [el Punt de Vista Català](#) que nosaltres NO hem de posar res a votació sinó [plantejar i aconseguir que l'invasor Madrid/Castilla/Estado-Español se'n vagi de la nostra terra](#), això exigeix un canvi d'actitud que m'implica intervenir moltíssim més, ja que sóc un dels que fem un pas endavant per assumir responsabilitats.

I mentre acabo el text que estic escrivint sobre que **cap dels actuals dirigents (inclosos els de la CUP) mereix continuar dirigint-nos**, i donat que el nom que ara més circula com a possible President és En [JORDI SÁNCHEZ](#), vull prendre posició pública **en contra del seu nomenament**.

A més de l'oposició conseqüència de que, com a principal "líder social de masses", comparteix, en la part alíquota però important que li correspon, la responsabilitat del que ha passat i del que està passant, i que detallaré en el text que estic escrivint, la meua oposició a Jordi Sánchez deriva, cronològicament, de tres fets, reforçant molt el tercer els dos primers (i n'hi ha molts més en els que no entro perquè ja estan circulant... alguns, com a mínim: com va prosseguir la seva "carrera" que ja assenyala Xirinacs el 1994; doble presidència consecutiva del trampoline ANC malgrat no quedar primer; etc.):

1) UN CONTACTE MEU AMB JORDI SÁNCHEZ A TRAVÉS D'UN INTERMEDIARI

El març del 2016 vaig ser invitat, com impulsor de LA GOTA CATALANA, a assistir a la reunió de la Sectorial de Jubilats de l'ANC. Quan proposo que, donat que nosaltres ja vam ser Estat Europeu fins 1714, l'ANC reivindicui "Catalunya, **DE** nou Estat d'Europa" en lloc de "Catalunya, nou Estat d'Europa", el responsable de la Sectorial salta content dient: "Molt bona idea! Ara mateix li dic En Jordi Sánchez -mira, ho escric davant teu-, i abans d'acabar la reunió ja tindrem la seva resposta!". Però... no va arribar cap resposta. Es més: malgrat que mitja dotzena de la quinzena de jubilats presents em van comprar material de LA GOTA CATALANA i la resta van agafar els fulls que havia portat, i que el responsable va dir davant de tothom que m'invitarien a les properes reunions, no vaig rebre resposta als diversos recordatoris que vaig haver d'escriure al responsable. Senzillament em van curtcircuitar.

2) UN CONTACTE MEU AMB JORDI SÁNCHEZ DIRECTE

Des de feia 15 anys, l'associació [GENT DE LA TERRA](#) organitzava cada 11 de setembre una "Mostra d'entitats dels Països Catalans" des de l'Arc de Triomf i per Passeig de Lluís Companys fins al Parc de la Ciutadella. Doncs bé, el 2016, amb una prepotència inacceptable, l'ANC va decidir que pels seus actes de l'11S ocupava tota aquella zona i que la Mostra es celebrés en un altre lloc. Després de nombroses expressions de rebuig, i quan ja molts dels participants d'anys anterior havien canviat els seus plans de sobrevivència, pocs dies abans de l'11 va arribar una carta de l'ANC convocant a una reunió. En Jordi Sánchez va demanar disculpes i va oferir, com a compensació als assistents, poder tenir gratuïtament encara un lloc a la part dels Jutjats. Va deixar la continuació de la reunió en mans de col·laboradors. Però jo vaig decidir anar a parlar amb ell. Em va mirar diverses vegades mentre ell parlava i donava instruccions a una rotllana de persones (suposo) totes conegudes. Al acabar, i malgrat que havia quedat claríssim que jo m'esperava per parlar amb ell, es va girar per marxar. (Jo, en una situació similar, hagués mostrat interès precisament per la persona desconeguda). Vaig dir el seu nom, i al mirar-me em va dir que tenia presa. Després de ràpidament demanar-li que posessin en el centre la llibertat de Catalunya i que millor proposar "Catalunya, **DE** nou estat d'Europa", li vaig deixar diversos quaderns i documentació que ell havia vist perfectament que jo preparava sobre una taula mentre l'esperava. Em va dir: "No pretendràs que em llegeixi tot això aquests dies!". Li vaig contestar: "Ja suposo que estàs molt enfeinat amb l'11S, però sí m'agradaria saber la teua opinió i parlar-ne després". Doncs bé, divuit mesos més tard, encara l'espero...

I 3) EL QUE VA ESCRIURE XIRINACS SOBRE JORDI SÁNCHEZ EN [LA TRAÏCIÓ DELS LÍDERS](#) (i [que ja vaig publicar](#) ahir) **NOTA PRÈVIA:** En el moment de publicar aquesta valoració l'any 1994, Lluís Maria Xirinacs (Barcelona, 1932 - Ogassa, Girona, [11 d'agost de 2007](#)) ja tenia 62 anys, i [Jordi Sánchez](#) (Barcelona, 1964) només tenia 30 anys... però ja s'havia guanyat un petit lloc propi al llibre!

"Jordi Sánchez, que seguí la petja de (((Àngel))) Colom (((i Colom))) dins la Crida fins a ocupar-ne la cúspide a l'ombra d'aquest, arribaria finalment -com, en efecte, ha succeït en 1992- a dissoldre la Crida ell mateix contra el parer de molts. Sánchez després no ha dubtat en articles de premsa a dedicar la crítica més desprietada a tota acció de base, especialment a l'actuació de l'Assemblea d'unitat popular dels Països Catalans acabada de crear. La considera anacrònica i ineficaç. Que la dreta, per exemple Manuel Ortínez, consideri el poble un destorb ineficaç és comprensible, però que gent esquerrana de sempre digui la mateixa cosa, em fa pensar que aquesta gent han basculat cap a la dreta o s'ha enlluernat pels exemples de connexió esquerrana amb el poder. Fer partit és democràcia. Però tallar les arrels per on ha de pujar la saba democràtica de la base és radicalment antidemocràtic".

Final de la pàgina 85 i començament de la 86 d'*Una pedregada seca (juliol 1976-juny 1977)*, segon volum, publicat l'abril de 1994, de la importantíssima, extensa (unes 900 pàgines) i reveladora trilogia [La traïció dels líders](#) (Vol. I: *La sembra laboriosa (gener 1971-juny 1976)*, publicat l'abril de 1993, i Vol. III: *La collita perduda (juliol 1977-12 gener 1994)*, publicat l'abril de 1997), de [LLUÍS MARIA XIRINACS](#).